

Akademický rok 2024/2025

Bakalářská práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Maryia Hrytskevich

Název práce: EMODŽI

Autorský záměr bakalářské práce EMODŽI je v příložené dokumentaci popsán jako propojení zkoumání digitálního jazyka, uměleckého přístupu a grafického designu s cílem podívat se na vybraný systém emotikonů „zevnitř“. To má zprostředkovat publikace EMOJIS, která je hlavním výstupem práce.

Knize o bezmála sto stranách se daří velmi srozumitelně shrnout hlavní teze týkající se zvoleného žánru reakčních emotikonů a kritické reflexe estetiky dominující digitálnímu prostředí tak, jak je popisuje jeden ze současných proudů graficko-designérské teorie reprezentovaný grafickým designérem a publicistou Rubenem Paterem. V knize je stručně přiblížen vznik *emojis* a záměry, s nimiž je technologické firmy zakomponovaly do klávesnic svých operačních systémů. Dále se věnuje tomu, jak se *emojis* jako univerzální vizuální jazyk staly skrze špatně pochopené či ironií posunuté významy vyjadřovacími prostředky pro digitálně propojené skupiny uživatelů, které může spojovat určitý typ znevýhodnění, generační stereotypy nebo specifický humor.

Maryia tématy, které v kapitolách knihy rezonují nejvíce, naviguje skrze to, jakou vizualitu se na základě subjektivních estetických preferencí rozhodla prozkoumat hlouběji. Vzhledem k tomu bych práci neoznačoval jako teoretickou analýzu, jak se uvádí na začátku (případně bych přesněji specifikoval, v čem spočívá její metodika). Pokud bychom chtěli hovořit o analýze, bylo by také zapotřebí přidat jiné, než publicistické zdroje. Trefnější by možná bylo hovořit o EMOJIS jako o knize, která umělecký statement rozšiřuje o populárně-naučnou esej. Ta ve zvoleném formátu a rozsahu funguje velmi dobře, je čtivá, plní účel a cíle, které jsou vytyčeny v příložené dokumentaci.

Knížní esej popisuje základní tvary a barvy *emojis* a věnuje se tomu, proč jsou z nich reakční emotikony seskládány. Text nesklouzává ke klasickým graficko-designérským výkladům, v nichž bývá výběr vizuality vztahován k obecné psychologii barev neukotvené v čase ani prostoru. V práci jsou barvy představeny v souvislosti s tím, jakou funkci plnily ve vnímání většinovou společností napříč historií a pro čtenáře tak nabízí stručné vysvětlení designérských rozhodnutí skrývajících se za vývojem *emojis*, které denodenne používáme a které mají ambici stát se vizuálně co nejvíce univerzálními.

V souvislosti s obrazovým doprovodem mi připadá nepřesné operovat s pojmem „vizuální rešerše“ – jestli tak chceme vnímat část první poloviny knihy, můžeme mluvit spíše o autorských ilustracích. Pokud by měly fungovat jako součást vizuální rešerše, doporučil bych je doplnit popisky, krátkým úvodem, proložit jimi text napříč knihou nebo je jinak konkrétněji vztáhnout k obsahu, který mají vizualizovat. V práci postavené na graficko-designérském knižním výstupu bych taky doporučil dát si větší pozor na jednoznakovky či chyby v dělení slov.

Jedna ze závěrečných dvoustran knihy, kde jsou čtenáři pokládány otázky související s používáním *emojis*, by si možná v layoutu zasloužila větší interaktivitu – napadá mě, že zrovna tady se mohla poprvé objevit kompletní sada emotikonů, o kterých práce je a které kromě pár příkladů na začátku jinde nevidíme. Čtenáři by v nich mohli v rámci odpovědí např. škrtat (nebo kroužkovat či srdíčkovat) a kniha by tak ještě víc naplnila cíl přenést *emojis* z digitálního prostoru do fyzického.

Při luštění nadpisů autorského letteringu mě příjemně pobavilo, že kniha o estetice zprostředkovávající instantní reakce a emoce čtenáře před začátkem jednotlivých kapitol donutí, aby se na chvíli doslova zastavil.

Otázky k rozpravě:

V popisu díla se uvádí, že ilustrace a „emodži-kompozice“ jsou součástí narativu. Můžete vzhledem k abstraktní povaze ilustrací nastínit, o jaký narativ se jedná?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA. Jakub Polách

Datum: 2. 6. 2025